

XUDAFƏRİN

“Xudafərin harayından qalan mən!..”

Qəzet 1932-ci ildən çıxır № 15-16 (6851-6852) 14 dekabr 2021-ci il Cəbrayıl RİH-nin qəzeti

12 Dekabr Ümumxalq hüzn günüdür

**Bayraqımızdakı
Ay(para) və səkkizguşə...**

Baş redaktordan

Tarixin qədim çağlarından müasir dövrümüze kimi yazı müxtəlif inkişaf mərhələlərindən keçib: eşyavi yazı, piktoqrafik (şəkli) yazı, ideoqrafik yazı və s. bu kimi yazı növleri, demək olar ki, tarixin arxaik dövründə qalıb.

Bəs gərəsen indiki zamanda bu yazı növleri hansısa şəkildə öz varlığını yaşadır mı? Yəqin ki, coxumuz fikirləşmədən yox cavabını veririk. Amma var ve özü de bütün dünyadan gözləri qabağındadır. Sadəcə fərqline varmir, aqlimiza gelmir. Mənəcə, hər bir ölkənin - müstəqil dövlətin bayrağında bu yazı növlerinin çoxu təcəssüm olunub. Bayraq hem eşyavi yazının, hem piktoqrafik yazının, hem də ideoqrafik yazının (ve hətta bəzi bayraqlarda müasir yazıların da - erəbdilli yazıların timsalında) növlerini özündə canlı şəkildə yaşıdan eşyavi-dəli, maddi sübutdur. Bəs nece?

Dövlət müstəqilliyinin attributlarından olan bayraq təmsil etdiyi ölkənin ideyəsini, məramını üzərində həkk olunmuş rəsmlər (təsvirlər) vasitəsilə şəkli və ideoqrafik yazının inikası kimi dünyaya bəyan edir. Bayrağın üzərindəki təsvirlər məhz şəkinil dili və həmin təsvirdən yaranan təessüratların neticisi kimi - ideoqrafik yazının işarəsi olaraq təmsil elədiyi dövlətin və ölkə ehalisinin (xalqın) dünyaya baxışını və münasibətini, mövqeyini eks etdirir. Eyni zamanda bayraq eşyavi yazının göstəricisi kimi bir eşa olaraq daşınır, nümayiş etdirir. Döyüslərdə eşgərlərin öndən müqəddəs eşa kimi (özü de canlı eşa kimi!) aparılır və bu bayraq eşyavi yazının ifadə etdiyi dili-danışı, fikri, məramı canlı eşyavi-dəli kimi qonşu dövlətlər və mühabirə apardığın düşmənə çatdırır. Qədim türkler, mongol tayfları bayrağı canlı hesab etdiklərindən, bayrağın (tuğun) şərfinə qurbanlar da kəsərmışları. Bu da bayrağın tədviqi-qədimdən mifoloji təsəvvürdə sıradan bir eşa yox, canlı bir varlıq (eşa) olduğunu düşünməyə əsas verir. Bayrağın eşyavi yazı olduğunu sübut edən digər bir əyani nümunə kimi döyüş vaxtı könlüllü olaraq təslim olan - kapitulyasiyaya mecbur olan ordunun döyüş vaxtı ağ bayraq qaldırılmışını göstərmək olar. Yaxud da milli matəm günlərində dövlət bayraqlarının aşağı endirilməsi eşyavi-ideoqrafik yazı kimi xalqın ehləvinin məhnənə olduğuna işaretini göstərir. Bu kimi əlamətlər də bir daha bayrağın müasir dövrə eşyavi yazı funksiyası daşıdığını ortaya qoyur.

Üç zolaqlı Azərbaycan bayrağının her bir rəngi özüyündə ideoqrafik (fikri) yazı nümunəsinə ortaya qoyur. Gök, qırmızı və yaşıl rənglər her bir ayrınlıqda ideya olaraq - fikrin öz mənasını açıb göstərir. Dünyaya - bütün bəşəriyyətə fikren milliyətə türk ol-

duğumuzu göy rəngin vasitəsilə əyan edir. Qırmızı rəngin timsalında dünyanan gedisatı ile uğraşa bileyəcəyimizi, sivil dünya ilə uyğunlaşacağımızı ifadə edir. Yaşıl rəngin nümayişi ilə isə hansı dindən-dondan olduğumuzu, hansı dinə-məzhəbə, hansı niyyətə, amala xidmət etdiyimizi fikren göstərmə olur. Deməli, bayraqımızın rəngləri vasitəsilə keçmiş əyyamdan miras qalmış ideoqrafik (yeni fikri) yazının nümunəsi kimi dünyaya ideya şəklində, fikir şəklində mesaj vermiş olur.

Bir sözə, kimliyimizi fikren çatdırılmış olur. Bəşəriyyət bu rənglərin simvolikasını eşyavi-dəli olaraq bayraqımızdakı bu təsvirlərə fikren əmlaqla hansı dövlət və xalqa mənsub olduğumuzu öyrənmə olur.

Azərbaycan Dövlət bayrağının üzərində Ay (aypara) və səkkizguşə (səkkizguşeli həndəsi figur) də təsvir olmuşdur. Gərəsen buradakı hamimiz "Ay və uluz" kimi işlədiyimiz səkkizguşə nəyi işarəleyir? Bu təsvirlər piktoqrafik yazı nümunəsi kimi neyi işarəleyir, ideoqrafik (fikri) yazı kodu olaraq hansı fikirləri daşıyır özündə? Cox (və özü də çoxdan!) düşünüb-düşünmişəm bu şəkilərin şəkili yazı kimi ifadə etdiyi fikirlərə bağlı.

Ay (aypara) şəkili bir şəkil kimi hamiya məlumdur. Ayın yanındakı səkkizguşə (li həndəsi figur) piktoqrafik yazı kimi neçə oxunmalıdır? Ulduzdurmə həqiqətən? Bu sualın cavabını bir qədər sonraya saxlayıram.

İndi növbəti bir suala kecid edirəm: bəs səkkizguşədəki səkkiz ədədi - səkkiz guşə hansı ideyanı eks etdirir? Ənənəvi olaraq türklərin 8 goldan, 8 boydan ibarət olmasına bənzər bir fərziyyə söyləyir. Yadına bir musiqidə səslənən sözler döşür bu məqamda: "qazax, qırğız, türkmen, tatar - bunlar bir soydu, qaraqalpak.... - bunlar bir boydu" və s. Türkçülük ruhunda yazılışmış məsralardır, nə qədər əzəməti səsləndərə, ancaq poetik həqiqəti eks etdirir, elmi baxımdan reallığı tam ifadə elemir. Bunu da başa düşmək olar. Çünkü o musiqinin sözlərini yazan hansı vətənpərvər ruhu bir şairdir, alim deyil. Türkologiya sahisi üzrə mütexəssis deyil ki, türkmlərin oğuz qrupuna aid olduğunu, qazaxın, qırğızin qıpçaq qrupuna, ya digərlərinin de hansıa başqa bir qrupa - boya mənsub olduğunu dəqiq və ince təfərrüfatlarına qədər bilsin və bunları da mahnının sözlərində elmi baxımdan həqiqətəyünən şəkildə ifade eləsin. Ancaq həmin musiqi və onun sözləri türkçülüyü təbliğ baxımdan - bəlli aheng, qafiyə, vəzən prinsipini qorumaq baxımdan bəlli həqiqəti ifadə edə bilir.

İndi burada da səkkizguşənin səkkiz türk tərəsini, boyunu eks etdirməsi fərziyyəsinin əleyhinə deyiləm. Düzdür, türkçülüyü eks etdirir. Ancaq bu piktoqrafik işarənin

Prezident İlham Əliyev, birinci xanım Mehriban Əliyeva və ailə üzvləri Ümummilli Lider Heydər Əliyevin məzarını ziyarət ediblər

Müsəir müstəqil Azərbaycan dövlətinin memarı və qurucusu, dünyaşöhrəti siyasi xadim, xalqımızın ümummilli Lideri Heydər Əliyevin vəfatından 18 il keçir.

Dekabrın 12-də Azerbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev, birinci xanım Mehriban Əliyeva və ailə üzvləri Fəxri xiyabanə gələrək xalqımızın Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin məzarını ziyarət ediblər.

Prezident İlham Əliyev Ulu Öndərin məzarı üzərə ekil qoydu.

Azərbaycanın Dövlət Həmi səsləndirildi.

Dövlətimizin başçısı İlham Əliyev və birinci xanım Mehriban Əliyeva Ulu Öndərin ömr-gün yoldaşı, görkəmlə oftmaloqlaşım, akademik Zərifə xanım Əliyevanın da məzarı üzərində gül dəstələri qoyular.

Tanımış dövlət xadımı Əziz Əliyev və professor Tamerlan Əliyevin də xatirələri də edildi, məzarları üstüne gül dəstələri düzüldü.

mezmundunda daha ince mətbəblər gizlənilib. Nədir buradakı 8 ədədinin - 8 oxun, 8 bucağın sırrı? Dilimizdə "dünyanın dörd (bir) tərəfi", "filankəs dünyanın dörd bir yanını gəzib" (yəni çox şey görüb, dünyagörüşü böyükürdə menənsə) kimi sabitləşmiş ifadə qəlibləri var. Hər tərəfə haçalanla bilən yol-istiqamət menənsədə "dörd yol" sabit ifadəsi də mövcuddur. Şimal, cənub, şərq, qərb adlı dünyanın dörd cəhətdən ibarət olduğunu bildirən standart anlayışlar da dünyaya məlumdur. Tarixdə mövcud olmuş böyük Hun - Türk imperatorluğu da dünyanın dörd bir tərəfinə sözü, hökmü keçə biləcək qüdrətə sahib idi. Bayraqımızdakı 8 guşə dünyanın dörd tərəfinə hökmran olan qədim türkliyə işarədir. İndi bir sual da doğa bilər ki, axı bayraqımızdakı dörd guşə - dünyanın dörd tərəfini işarələyen dörd cəhət, dörd səmt, dörd tərəf deyil axı? Bəs onda digər dörd guşə niyə buna əlavə olunub və bayraqımızda səkkiz guşə formasında eksini tapıb? "Çıraq dibinə işq salmas" atalar sözünün məcəzi anımları bir qırqaq qoyub real anımlını gözönünde canlandıraq. Dünyanın dörd tərəfi olan şimal, cənub, şərq, qərb cəhətləri həm də ümumilikdə bütöv dünyani işarəleyir. Ancaq təsəvvürümüzə getirə biləcək ki, bu dörd cəhətin hər birinin də öz aralarında boşluq kimi (yəni başqa cür desək, qaranlıqda qala bi-

ləcək) görünə biləcək küncləri, bucaqları (guşələri) olur və bu guşələr çərägin öz yanına - öz dibinə işq sala bilməyəcəyi künclər timsalıdır, onda tam anlaşıclar ki, dünyanın dörd tərəfinə möhkəm nəzarət edə bilək üçün sadəcə olaraq bu dörd səmtə kifayətənmək olmaz. Deməli, bu dörd cəhətin arasında qalan küncləri-bucaqları (guşələri), başqa sözlə, qaranlıqda qala biləcək nöqtələri (coğrafi ədəbiyyatda işlədirilən yarımkürələri) də işçiləndirməq (nəzarətə götürmək) zəruridir. Deməli, dilimizdə sabit sözlər arasında qalan küncləri-bucaqları (guşələri), başqa sözlə, qaranlıqda qala biləcək cəhətləri (şimal-qərb, şimal-şərq, cənub-qərb, cənub-şərq yarımkürələri) da aid ediləlidir. Beləliklə, bayraqımızdakı səkkizguşənin məhz "dünyanın dörd tərəfi" anlayışını özündə ehtiva etməsi məsələsinə məntiqi baxımdan bu cür dürüst şəkildə aydınlaşdırılmalıdır. Şimal-qərb, şimal-şərq, cənub-qərb, cənub-şərq yarımkürələri də qədəm təsdiq olunur. Şimal-qərb, şimal-şərq, cənub-qərb, cənub-şərq yarımkürələrini də öz əhatə dairəsinə almaqla dünyanın qlobus şəklinde bütövlüyü tamladırmış olur. Bir sözə, bayraqımızdakı səkkizguşənin təsviri dünyanın yarımkürələri qarşıq dörd bir tərəfin ixtiyarına öz elinə almış qədim türkən əzəmetinə işarədir.

Elxan Hüseynov 2000-ci ilin 12 martında məcburi köçkünləri kimi Qaradağ rayonunun Lökbatan qəsəbəsində dünyaya göz açmışdır. Atası Maarif Hüseynov Cəbrayıllı rayonunun Daşkəsan kəndindən

Elxanın anası Sevil xanımla səhəbet edərək o mədhiş, həyəcanlı anları xatırlayıb deyir ki, men xəstəxanaya çatanda çoxlu valideyn var idi. 3 ağır yaralı vardi. Həkimlər soruşdu ki, övladının nəminin-nışanını deyin görək hansı əlamətə görə tanıyaq ki, yaralı sizin uşaqdır. Çünkü huşlan başında deyil, danişa bilmirlər. Mən dedim ki Elxanın çənəsində et xali var. Uşaq vaxtindən ayıñda çat yeri qalıb. O saat həkimlər dedi ki, ha, yaralıların biri sizin oğlunuzu. Məni Elxanın yanına apardılar. Dediñər çığırıq qışqırıq salmaq olmaz. Oğlumun elini aldım əlimez

Kudafərinə bayraqımızı sancı, Şuşada son döyüşü oldu

di Elxan. Ali Baş Komandanın düşmən üzərinə həmələ emrinə müntəzir dayanmışdı ki, düşmənin başını eziñ, torpaqlarımızı mənfur yağılların tapdağından azad etsin. 2020-ci ilin 27 sentyabrında başlanan Vətən savaşı onun hərbçi və idmançı kimi geniş herbə meydənında hünər göstərmək üçün əlini ayagını açdı. Əzmkar irade ilə düşmən üzərinə müzeffər yürüş etdi. Füzülidən Şuşaya kimi şanlı döyüş yolu keçdi. Ata yurdunu Cəbrayıllı torpağında əsrlerin yadigarı

dən, anası Sevil Xəlilova isə Ağdam rayonunun Yusifcanlı kəndindən idi. Özündən üç yaş böyük olan Orxan adlı bir qardaşı da var idi Elxanın.

Elxan böyüdükce, atraf aləmi tənqidcə, təbieti müşahidə etdiñə, cəmiyyətdə baş verən hadisələrdən xəbərdar olduñca daxili dünyasında suallar yaranırdı və bu suallara cavab tapmaq çalışırdı. Niya öz ata yurdunda - Daşkəsənde doğulmayıb, niye valideynləri doğma dədə-baba ocaqlarından didərgin - köçkünlər düşüb kimi suallar onu düşündürürdü.

Elxan böyüdüñə məktəb yaşına çatdı, Bileşuvər rayonu ərazisində fəaliyyət göstərən Cəbrayıllı qəsə-

deməli, düşmənlərimizin həyasızlığı göz qabağında idi. "İlan ildiz görməsə ölməz" məsələndə deyildiyi kimi, düşmənin başında yumruq oynatmasaq və o yumruğun zərbəsinin təsirindən gözündə ildirim çaxmasa, şimşək oynamasa, xeyri yoxdu. Düşmənə elə güclü zərbe endirməliyik ki, ağırdan gözündə od parlamalıdır. İlənin gördüyü ulduzun parılılığı ilə düşmənin başına dayən güclü zərbənin təsirindən gözündə odun parlaması eyni mahiyyət dasıry. Qoynumuzda (torpağımızda) bəslədiyimiz iländi ermənilər. İndi o ilənin başını əzmək və gözlərindən parlatmaq - obrazlı el ifadəsi

çağırdım. Orxanın adını çəkdim, dedim Orxan gelib. Bir dəfə elimi sıxıdı. Sonra həkim mənə dedi ki, hər gün gəl, kömək edib ayıldaq. 37 gün komada qaldı. 37 gün günün yummadı. Gözümüz içine baxırdı. Ürəyini gedirdi. 37 günün içinde üç dəfə birbaşa göstərdilər balamı mənə, həkim əməliyyat edə-edə baxdım balama. Bir kəmə demədi. Əməliyyatdan sağ çıxdı. Ürəyi sağlam uşaq idi. Lakin ölüxanada çox qaldığından qanı bədənində donmuşdu. Qan işləmədi...

Qeyd edim ki, Elxanın qardaşı Orxan da könüllü döyüşlərə yollanmışdır. O, Şuşada ağır yaralananan da qardaşı Orxan da elə Şuşada

ve bütövlük rəmziñən Xudafərin körpüsünə Azərbaycan bayrağını sancı. Daha sonra bu müzeffər Azərbaycan əsgərinin döyüş yolu Zəngilanlıdan, Qubadlıdan, Laçından keçdi, nəhayət ki, Qarabağımızın incisi sayılan Şuşaya yetişdi. Noyabrın 6-da Şuşanın alınması uğrunda gedən əlbəyaxa döyüşlərdə neçə-neçə düşmən yaraqlısına qaydasız döyük taktikası ilə açıq döyük dərsi keçdi. Lakin o özü de bu əlbəyaxa ölüm-dirin savaşında başından snayperlə ağıv yaralandı. 5 gün səngərdə huşus qalır, onu ağır vəziyyətdə getirən təcili tibbi yardım maşını yolda düşmənin qurdğu minnaya düşür.

Məşhədində oolanların saq qalmağınları bilib, onları Füzülidəki qospitalda ölüxanaya getirirlər. Üç gündən sonra burdakı şəhidlərin valideynləri gelib öz övladlarının cənəzəsini aparanda görürler ki, Elxanın boğuş xırılıtlı səsi eşidilir. Tez həkimlərə xəbər çatdırılır. Təcili əməliyyat olunur. Lakin vəziyyətinin kritik olduğunu görə onu Bakıya - Əhmədlidəki neyroccərriyə xəstəxanasına getirirlər. Burada onu yene de başından ikinci dəfə əməliyyat edirlər. Əlbəyaxa döyük vaxtı əllərindən, ayaqlarından da çoxlu sayıda yaralar alıñğından, onu ayaqlarından da əməliyyat edirlər.

Artıq qısañ günü üçün bir hərbçi kimi özünü tam hazırlamış-

qanlı döyüşlərdə idi. Bir-birlərinən xəbərsiz ayrı-ayrı dəstələrdə döyükə getmişdir. Biri qazi, biri şəhid - hər iki qardaş düşmənin dərsini verdilər.

Sevil xanım səhəbetinə davam edib dedi ki, baxmayaq ki, Elxan yaşa Orxandan balaca idi, ancaq qəlibi böyük idi, məsləhətlər verərdi. Çoxlu arzuları vardi, qardaşına toy tədarükü görmək üçün biza pul da vermişdi. Sürəcülük vəsiqəsi almışdı, qoymuşdu şkafə. Maşın almaq həvəsindəydi. Na bilmə, çoxlu arzuları vardi balamın, - deyib körvəldi...

2020-ci ilin 13 dekabrında şe-

hidliyə ucaldı Elxan. Füzülidən Şuşaya kimi şanlı və müzeffər döyük yolu keçən Elxan Maarif oğlu Hüseynovun xidmətləri dövlətimiz tərəfindən de layiqincə qiyamətləndirilmişdir. "Vətən uğrunda", Cəbrayıllı, Füzulinin, Zəngilanlı, Qubadlının və Şuşanın azad olunmasına görə medalları ilə təltif olunmuşdur.

Xudafərinə qələbə bayraqımızı sancı, Şuşaya qədər şanlı döyük yolu keçən igid eloğlumuzun əziz wə işıqlı xatırı bəlkün və gələcək nəsillərin yaddaşında daim yaşayacaq, adı və qəhrəmanlığı heç bir zaman yaddaşlarından silinməyəcəkdir.

Şakir ƏLİFOĞLU

Sivasda şeir-sənət bayramı

qış aylarında soyuq iqlimi ile müsaiyət olunan Sivasda nadir hallarda müşahidə olunan müləyim, xoş hava var idi. Sanki Sivas şəri iqlimini yumşatmaqla buranın adamları kimi təbiəti ilə də bizi isti havası ilə isti-isti, səmimi və xoş münasibətlə qarşılayırdı. Sivasda olduğumuz günlerdə də hava çox xoş keçdi, ta biz Bakıya döñəcəyimiz güne

Türk birliyinin möhtəşəm ab-havasını tərənnüm edən aşıqların səsine səs verib:

**Türk elinə gec baxanın
gözlərinə mil çəkerik,
misralarımı da ucadan
səsləndirməkdən özümü
güclə saxladım, cünki bu mis-
ralar məhz o dəqiqələrdə
üreyindən səzülüb gelirdi.
Həqiqətən de, "İki dövlət, tek
milət" kələminin ecazkar
səhrinə düşmüdü.**

Sairlerden Aydın Çetin-qaya ve onun heyat yoldaşı Necibe Daşın Çetin-qaya, ixtisasca hüquqsunas-vəkil olan şair Sait Edip Akdağ, şaire Nurcan Ören, türk ruhunun alovlu tərənnümçüsü RuhSATI Öroğlu, yazıçı və şair, romantik təbiət malik olan Şah-məddin Quzuçular bize avto-qrarla kitab bağışladılar. Ağdəniz sahillerindən, Xatay vilayətinin 4 yol ilçesindən galmış rəssam qız Sibel Altığ ile də burada tanış oldum. Çəkdiyi rəsm əsərlərinə baxdıq, əsərlərinin gözəlliyyi ilə özünün gözəlliyyi arasında da qəribə bir harmoniya var idi. Başqa sözle, bir gözəlin əli ilə yaradılmış gözəllik nümunələri adəmi valeh edirdi.

**Əsərinə baxanda
heyran qaldığım,
özündən və resmindən
gözəlli simvol tək
ilham alıdım**

**Rəssam Sibel Altığum.
Türk qızı, sən özün də,
yaradığın rəsmiñ də
Türkiyənin rəmzi tak
gözümüzə dalgalanan
Al tuğumdur, al tuğum!**

kim. Biz qaydanda sinoptiklər sabahdan havanın döñəcəyi - dəyişiləcəyi ilə bağlı məlumat vermişdilər. Bu da bir təbiət möcüzəsi idi. Türkiyə ehalisinin biz azərbaycanlılarla iştigən münasibəti ilə Sivas-dakı payız havasının müləyim-isti, xoş keçməsi arasında bir harmoniya var idi. Orada olduğumuz günlər ərzində də biz azərbaycanlılla qarşı sənəsən sevginin şahidi olduq, sözlərinin o başı da, bu başı da sevgi dolu canla başlayıb canla qurtaran Azərbaycan kəlməsi idi. Yeni "can" sözü ilə bittən "Azerbaycan" sözünün evvelində bir "can" sözü artırıb, "can Azərbaycan" kimi səsləndirirdilər ölkəmizin adını. "İki dövlət, tek milət" adlı bu möhtəşəm tədbirdə saz ifaçıları olan aşıqların da, şeir yarışmasına qatılan şairlərin dildindən - nəqməsindən Azərbaycan sözü, doğma Azərbaycanımıza olan sənəsən sevgi duyuları aşib-dəşirdi. Bizim - Azərbaycandan teşrif buyurmuş nümayandı heyatının şanına-sərefinə defələrlə sözlü-müsəqqi gecələr təşkil edildi, mədəniyyət sarayılarında milət vəkilərinin, bələdiyyə başkanlarının iştirakı ilə müsəmərlər keçirildi. Sivas Cumhuriyyəti Universitetinin rektoru professor Alim Yılmazla görüşdə men ona "Xalq bayramları probleminin nəzəri əsasları və Novruz" monoqrafiyamı, habelə özümləapseardığım "Xudafərin" qəzətinin ayrı-ayrı nüsxələrinə təqdim etdim. 14-cü Sivas Uluslararası Aşıqlar Festivalında məruzəçilərin, aşıqların və şairlərin dildindən ünvanımıza söylenən təriflər-sənəalar qəlbimizi qırır hiss ilə doldururdu. Hətta tədbir qurtarandan sonra da ictihadiyət nümayəndələri ilə görüşlərdə Qara-bağdaq qələməbzəli bağlı 8 noyabrın Zəfer günü, 9 noyabrın Bayraq günü olduğunu demələr də bir tərəfdən bizi sevindirirdi ki, qardaş Türkiyə dərdindən seyrək çıxdığı kimi, sevincimizi də bizimle belə bölsürdür.

Sivasda tarixi yerləri də gəzdik. Atatürkün Türkiye Cumhuriyyətinin temelini qoymuş, Sivas kongresinin keçirildiyi tarixi binanın qarşısında şəkil çəkdirdim. Cüt minarə, tək minarə kimi tanınan qədim məscidlərimi ziyaret etdim.

Hətta aşıqların xorla özlərindən söz qoşub mahni işi elemələri məni o dərəcədə vədət getirdi ki, o anlarda sənki mən də onlara qoşulub, üreyimdə bədahətən misralar qoşmağa başladım:

**Kord düyünyüdüb Qarabağ dərdi,
Kor düyünn qara bağın səkərik.**

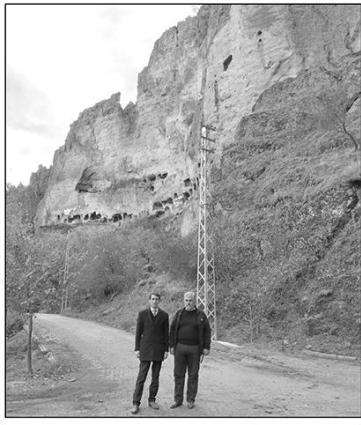

2015-ci ilin mayında Türkiye Cumhuriyyətinin idqr, Qars və Ərzurum vilayətləri - həftəlik sefərdən sonra 2021-ci ilin noyabrında 2-ci dəfə Türkiyəyə 1 həftəlik sefər etdim. 5-8 noyabrda Sivas vilayətində Sivas bələdiyyəsi, Sivas Universiteti və AMEA Folklor Institutunun birge təşkilatçılığı ilə təşkil olunmuş "Bir milət, iki dövlət" adlı Aşıqlar festivalı və şeir yarışmasında iştirak etmek üçün Bakı-Ankara reysini ilə yola düşdük. İş yoldaşım, alim hemkarım Qalib Sayılıova Ankara aeroporta endikdən sonra bizi iş adamı Əlizər Quzuçular şəxsi məsimi ilə Ankara avtovəzələləne getirdi. Sivas vilayətinə avtobusa bilet aldıq. Gecəni sehərən - düzən - üzü açılanadək avtobusla Qırıqqala vilayətindən, Yozqat vilayətindən keçərək Sivas'a gəlib çatdıq. Adətən payız,

Bəli, festival iştirakçılarının her birinin üzündə Türkiyə-Azərbaycan qardaşlığının təcəssümüñ göründür. Kimisi bunu öz rəsmi ilə, kimisi bunu öz şeiri ilə, kimisi də öz sazi-səsləndirdiyi müsikişliyle canlandırıldı nezərimizde.

Bələcə, xoş təssüratlardan yazılı yaddaşımıza. Sivasdan avtobusla Ankaraya gəldik. Taşıya eyləşib "Diyanət evi" otelinə gəldik. Oteldə gecəyəlib, ertesi gün Güdül ilçəsinə gəldik. Dünəşini vaxtsız dəyişmiş professor Əli Arslan bəyin məzarını ziyaret etdik. Təbiəti mənzərəli olan bu yerlərdə qarətan kollarını gördüm. Bizzim Cəbrayılda qaratikanlıqların olduğunu bildirdim. Öyrəndim ki, bizzim Azərbaycan dildində sadəcə "tikan" dəyidiyim və Dədə Qorqud deyimin dənəsində əzberlediyimiz "iyneñə tikən demədim man Dədə Qorqud, Tikana söken demədim man Dədə Qorqud" misralarında da "tikan" şəklində işləndən qaratikan kolunun Türkiyə türkəsində adı "çalı" ifadesi "çalmaq" sözündəndir, yəni tikənləri ilə çalan, didən, iynəleyən mənasına uyğun gelir. Hələ bizi də belə bir yüksəm təməslik de var: "Qaratikanə dedil: -niye ev-lənmirsən? Dedi ki, hərədən bir çımdık görtüsləndir, bəsimdir". Yəni qaratikan kolu adama ilisəndə, adəmi "çimdikley" - "ça-lır", sancır, iynələrini adama batırı.

Relyef quruluşunu dağlıq-dərələr yerdən söz qoşayış etdiyindən Güdül ilçəsindən dağdaşan ağaclarına çox rast gəldim. Əli Arslan bəyin qardaşından dağdaşan ağacının türk dilindəki adını sorğudum: "Çitemik" de. Uşağı bədənərdən qorumaq üçün bizlərdə dağdaşan (çitemik) ağacının budaglarından kiçik bir hissəsini kəsib uşağı

üstündə tikdikləri ilə bağlı inancın olduğunu söylədim. O isə cavabında türklerde buna müvafiq olaraq dağdaşan - yeni çitemik ağacından yox, idyə ağacının budagından kəsilib körpənin yaxasına tikildiyini bildirdi. Bu məqamda xeyalımdan keçirdim ki, bəlkə idyə ağacının budagları tikanlı olduğunu və bu tikanların cin-şeyətin kimi mövhumi qüvvələri, eləcə də gözəyde inancı ilə bağlı günən təsirənlərini şüasını sindirdiğinə, təsirəzsizləşdiriyinə, zərərsizləşdiriyinə görə (yenidən işləndi, bu cür düşünüldüyüñ görə), belə bir inanc idyə ağacı ilə bağlı formalaşıbdır... Bütün bu kimi oxşar inancalar, düşüncələri etibarile də Türkiyə və Azərbaycanın "İki dövlət, tek milət" olduğunu tam isbat edirdi..

Noyabrın 9-da gece saatlarında sa-molyotla Ankaradan Izmirə, Izmirden isə Bakıya uçduq. Türkiyəye sazlı-səkərik sefəri - Kord düyünyüdüb Qarabağ dərdi, Kor düyünn qara bağın səkərik.

Şakir Albaliev

Piresəd pirinə ziyarət

Noyabrın 28-də, bazar günü xalamoğlu Mensur Fətəliyevin maşını ilə AzərTac-in əməkdaşları Aydin Yaver və Mireləkber Hüseyinovla birlikdə üzü Cəbrayıla tərəf yollandıq. İyulun 19-də Zəngilan şəhərinə, oktyabrın 4-də dövlətimizin başçısı ilə Cəbrayıla şəhərinə sefərimdən sonra bu, menim vətən torpaqlarına 3-cü gedisim idi. Cəcəq Mərcanlı istiqamətindən üzü Zəngəzura, Naxçıvan istiqamətinə doğru dəmir yolunun bərpası istiqamətində, Şahvelli, Göyərçin Veyselli kəndləri ətrafindan Zəngilan istiqamətinə doğru Ağbənd yolu və Şükürbəyli-Mahmudluğan işe üzü Cəbrayıla şəhərinə sarı Hadrata altı zolaqlı geniş avtomobil yollarının çəkililəri üçün

el-obaşına, doğma ev-əsiyinə qonaq kimi də döñə bilər. Amma bizim doğma el-obamiza qonaq kimi getmeyimiz faciəli mənzərlərlə qarışlaşmamışızla müşayit olunan ürəkəğridicisi səfərdir. Belkə də, ürekçatladıcı desəm, infarktedici desəm, daha mənqlişli səslenər.

Cəbrayıla şəhərinin mərkəzində prezidentimizlə görüşdümüz yera gəldik, təməlqoyma mərasiminin olduğu yerlərdə olduğdu. Xan Çinarın yanında AzərTac-in müxbirinə müsahibə verdim. Cəbrayıla şəhərinin mərkəzindən çıxanda xala-

atmışa da, ölümün pəncəsindən yanmaqdən xilas ola bilmişəm.

Amma Hovusludan çıxıb üzü Piresədə sarı irəliliyərək gözlərimi dörd eleyib, nə qədər 28 il əvvəl gördüm o dəhşətli mənzərəni-yandırılmış texnikanı axtarsam da, nə o tankin, yandırılmış eserimizin sümüklerindən bir nişanə tapdım, nə də ki, belkə də, həyecandan gözlərim bağılandıqından kolun dörd bir yanına qalaqlanmış daş qalağından ibarət olan "Yasin Çələbinin çevirməsi" dediyimiz piri görə bildim. Qayıba

bir ilan-çayan calmasından, ya hansısa basdırılmış minaya düşməkdən ehtiyat etmədən, çəkinmədən piyada gəz-gəzə galib yolu sağ tərəfində yerləşən digər eyniadlı Piresəd pirinə də çatdım. Eynilə burda da torpağın köksü ilan-çayan yuvalarının coxluğundan xəlbir, aşşuzənə benzəyirdi. Yenə də qorxu-hürkü bilmədən torpaq-yurd həsrətlisi kimi Piresəd pirinin dövrəsinə fırlanıb ziyarət etdim. Pirin yanında dəfn olunmuş atamın babası Albalının əreb həfləri ilə yaxılım işri saldaşdan ibarət başdaşına aşırb yere yixmişdir. Pirin digər tərəfində dəfn olunmuş Albalının qardaşı Hacı Mirim oğlu Hacı Misirxanın (1845-1910) da başşanını yixib aşirmsıdlar. Onun yanında dəfn olunmuş şəhid-SSRI çempion olmuş pəhləvan Qərib Mehdi oğlu Mirimlinin iri torpaq topası şəklində gördüğüm mezarının işə deyəşən bu uzun illər ərzində torpağı çöküb yerlə bir olduandan, yerini müyyənləşdirə bilmədim. Men Milli Orduda olduğunu, Qərib emi şəhid olanda dəfnində iştirak edə bilmədim, çünki qanlı-qadallı döyüslərdən çıxıb dəfəne gəlmək də mümkün deyildi. 1993-cü ilin 26 avqustunda qolubağlı vəziyyətdə Piresəd pirinin yanından ötbük-keçəndə, ermənilər bu yekə torpaq qalağı şəklində olan təzə qəbrin kime mexsus olduğunu məndən soruştular. Düzü, qəbri ilk dəfə görsem də, o andaca bildim ki, bu mezar 3-4 gün əvvəl şəhid olmuş Qərib eminin qəbridir. Men tez qayıdib cavab verdim ki, görmüşünüz qəbrin yekeliyini. Bir qoca kişinin qəbridir. Qəsdən yalan danışdım ki, bildim ki, şəhid qəbri olduğunu bilsələr, darmadığın edəcəklər. Bəli, 28 il əvvəl qolubağlı yanından keçib-getdiyim Piresəd piri ilə görüşə gəlməsidim. O vaxt ele bu piriñ etrafında ermənilərin güle yayığı altından qaçıb canını qurtaran atam Ərif Aydınoğlu üzün yox gəydi Allah'a, yerde işe bu Piresəd pirinə tərəf tutub yalvarmışdı ki, Ay Allah, ay Piresəd ocağı, Şakiri size tapşırıram, qanın-qadanın içində, düşmən qabağında döyüşür, Şakiri size emanet edirəm. 3 adəd "20"lik - yəni 60 manat da cibimdən çıxarıb Piresəd pirinə nəzər qoydum. Atamın duası qəbul olmuşdu.

Bu cür hezin xatirələr ağışunda dədə-baba ocağımız olan (mənim altıncı babam olan Ulu Hacı Albalının babalarından olmuş Hacı pir Əsədin adını daşyanan Piresəd piri) qədim Piresəd ocağını ziyarət edərək, daxiliimdə yaşatdıığım ağrı-acılara rəğmən üreyimdə başlayan sancını bürüze verməmeye çalışdım. Məcburi köçkünlükden bir neçə il əvvəl Piresəd ocağının təxminən 200 metr yaxınlığında atamın tikdirdiyi evimizə, dəha doğrusu, evimizin xarabalığı qalmış yerinə də gedib baş çəkdim. Milli Orduda olduğunu, bəwişizde yalnız birçə gecə yatmaq qismət olmuşdu mənə. Heç bir mi-

na təhlükəsindən qorxmadan evimizin yan-yanmasını havalandırmış kimini gəzib-dolandırmış. Yaxınlıqdakı dəredə işe erməni döyüşüsünün qoyub qaçıdı "veşmeşokunu" - pal-palṭarını görüb täpiklədim, hərçənd ki, mina da quraşdırıla bilərdi ona...

Piresəd pirindən göz mənzili mesafəsində görünə bilən Hacı Qaraman ocağına da həsrət

baxdım. Payız günü qısa olduğunu, gün tez batır. Güneş qırurba enməmiş, hava qaralmamış Sol-

texnikaların aramsız işlədiyinin şahidi olduq. Ürəyimdə uca Tanrıya həməd-sənəalar edib, uğurlu, mübarək olsun dedim. Axi bu yollar 28 il id ki, üzümüzə bağlanmışdı, hərəkətsiz qalmışdı. İndi bu yollar bizi ezelə-ebədi dədə-baba gorgahlarımız olan doğma vətənimizə daşıyacaq. Bu mənzərəni seyr edə-edə yol yoldaşlarımı

moğluna maşının spidometrini qoşmasını və üzü Dağtumasa tərəf süməsini xahiş etdim. Daş Veylli, Ağtəpə, Minbaşlı, Sədili, Hovuslu kəndlərinin xarabazarlığa çevirilmiş və tanınmaz hala düşdüyü mənzərələri üzər sıxlıtıyla seyr etdim. 28 ilden sonra ilk dəfə idi görürdüm bu

kəndləri. Əsir vəziyyətdə elləri, ayaqları bağlı halda Hovuslu kəndin içinde bir gecə yatıldığı xətirlədim. Hovuslu kəndindən Piresəd ocağına, qədim Piresəd kəndine doğru maşın istiqamət alıqca içmək heyecanım daha da artırdı. Ürəyime dolan sancını bürüze verməməye çalışırdım ki, yol yoldaşlarım narahatiq keçmişsinlər, maşını geri döndərib yolumuzu davam etməsinlər. Axi "Qolubağlı keçdim Xudafərindən" misrasında deyildiyi kimi, aksi bu yollardan axırıncı dəfə 26 avqust 1993-cü il tarixdə əsir aparılan kən qolubağlı keçməsidi. Ömrümüzün qisəmetində sağ qalmaq və bu yollarla nə vaxtsa, 28 ilden sonra sağ-salamat geriye

çekilmişdi ele bil hamısı. Bu, nə demək idi? Mənur düşmənlərimiz olan ermənilər hər şeyin üstüne ele bil süpürge çekmişdilər, hər şeyi silib-süpürüb yox etmişdilər. Men gördüğüm oylaqlara, qoyub-getsidim yera-yurda oxşamırdı buralar!.. Bu yerde üzər qatlamışın neyəsən?!

Maşınla bər qədər de irəliliyib Piresədin dərəsinə çatdıq, dike qalxanda yolun sağında erməni ordusuna məxsus texnikaların yandırılmış, sinq-salxaq hala salınıb məhv edilmiş sağanığını gördük. Bu mənzərə Piresəd pirinin, qədim Piresəd kəndinin həndəverində qanlı döyüşlərin getməsindən xəber verirdi. Buynuzsuz qoçun qisəsin buynuzlu qoçda qoymazlar məsalimiz öz yerini alırdı bu mənzərədə. 28 il əvvəl yoluñ o biri üzündə bizim texnikamızı sıradan çıxardan "buynuzlu" düşmənlərimizdən qisəsimizi almışdıq. İndi yoluñ bu biri tərəfində düşmənlərimizin məhv edilmiş texnikaları ile qarşılaşırdıq. Düşmənlərimiz öz elləri ilə "əkdikləri" yamanlıqlarını qüdrəti orduñ düşmənenin özünə "biçdirilmişdi". Maşını saxlatdırıb düşdüm, maşının spidometrini baxdım. Cəbrayıla şəhərinin çıxışından Piresəd pirinə kimi 20 km-lük məsafə qət etmişdi. Əvvəlcə yoluñ solundakı Piresəd pirinən yan-yörəsini gəzdim, dörd bər tərəfi ilan-çayan yuvaların aşşuzəni, ya xəlbir xatırladan piri ziyarət etdim. Heç bir mi-

tanlı kəndinə çatmalı və çekiliş aparılmayıldı. Bu səbəbdən də gəldiyimiz yolu təzədən üzü geriye-Hovuslu, Cəbrayıla istiqamətine qayıdış, Soltanlıya işq gözlü iken çatmağa tələsdik. Qayıdan-baş üryəimi ovuşdurub xalamoğlu

Mənsura dedim ki, Saray qəsəbəsinə məni salamat çatdırı bileyək-sənmə, ürəyim sözüme baxmır... Hacı Qaramanı, Çələbiləri, Sofulu, Dağtumasa... növbəti dəfə gələndə ziyarət etmək arzusu ilə vətən torpağından ayrıldım.

Sakir Albaliev

söylədim ki, faciəyə bax ki, doğulduğumuz yurdumuza bir günlüğü qabağızma çıxan, bizi qarışlayan ve bizi öz evinə çay-cörək yeməye aparan heç kimse yoxdur. Mənur düşmənlərimiz olan ermənilər yurdumuza xarabazarlığa çevirib, daşı daş qalmaq qoymayıblar. Düzdür, kimse öz işi ilə bağlı uzun müddət öz elindən-obsasından çıxıb qurbət diyarda yaşamağa, işləməyə gəde biler və nə vaxtsa öz

dönüş etmək var imiş. O vaxt Piresədden Hovusluya gələrkən yolu sağında - "Yasin Çələbinin çevirməsi" deyilen ziyarətgahı yaxın bir erazidə ermənilər bizim "BMP-2" adlı zirehli texnikamızı - tankımızı vurmışdular və tankın sürüşüsündən de tanınmaz halda olan yanmış meyitiñ tankın qabağında yera uzatmışdılar. Ya belkə də tank yanarkən sürücü özü yanmaqdən xilas olmaq üçün özünü tankın kabinəsindən çöle

"XUDAFƏRİN"- 90

"ÜMİD" ƏDƏBİ KLUBU CƏBRAYILIN ƏDƏBİ SİMVOLU İDİ

Ele bəri başdan deym ki, bu yazının qələmə alıb, oxuculara təqdim etməyim - tarix üzrə felsəfə doktoru, ehtiyatda olan polis polkovniki, şair Əjdər Yunusun fəsbukda mənə ünvanlanmış bir sorğusu ilə bağlıdır. Ötən yüzilliyyin yetmiş-səninci illerində demək olar ki, bütün rayonlarda çeşidli adlar altında fəaliyet göstərib, yerli ədəbiyyat həvəskarlarını bir araya getirən ədəbi dərnəklər mövcud idi və onların ekseriyəti rayon qəzəllərinin nezdində idi. Ali məktəbi bitirib Füzulidə işlədiyim üç il ərzində həmin rayonda çıxan "Araz" qəzətinin nezdində də şair Oruc Sədənən rəhbərlik etdiyi bir ədəbi məclis fəaliyyətini göstəridir. Yerli yazarlardan Mətbəb Misir, Vəzir Hacıyev, Mahmud Qacar, Faiq Şükürbəyli, Kerim Kerimli, Süleyman Qaradağlı... ilə yanısı meclisin ən feal üzvlərindən biri də mən idim. Yeri gəlmışken deym ki, vaxtıyla Azərbaycan Yazıçılar İttifaqının Gəncə (Kirovabad) filialının tələbərlərinə dəfələrə qatıldımdan və tələbəlik illərimdə "Ədəbiyyat və incəsanet", "Kirovabad kommunisti", "Kolkozcu", "Ulduz" (səhifə etmirməsə Şəmkirdə, ya da Gedəbəyde çap olunurdu) qəzəllərində və "Azərbaycan" jurnalında şeirlərim dərc olunduğundan Füzulidəki dostlarım mənə ciddi söz adamı kimi yanaşırdılar...

Bele ədəbi dərnəklərdən biri de yetmişinci illərin evvəllerində bizim rayon qəzətinin nezdində yaradılmışdı. Üç il-dən sonra pedaqoji fəaliyyətimi öz rayonumuzda davam etdirən kimi həmin dərənəyin bir neçə meşğelindən mən də iştirak etmeye başladım. Həmin vaxtlarda yerli qəzətdə həm publisistik yazılarım, həm də şeirlərim dərc olunmaqdı idi. Ancaq düzən desəm, dərəmeye rehberlik edən şəxsin (qəzətin səbəb müdirilərindən biri) hələ bərkədən-boşdan çıxmayan ədəbiyyat həvəskarlarına qarşı (ele yeri geləndə menim özümə də) kobudluq ucbatından, qəzətələrə əməkdaşlığı da vəm etdirdəm də, dərnəkdən aralanıb, ölkə mətbuatına üz tutdım. Mənəndən sonra çox keçmədən dərənəyin varlığını son qoyuldu...

1977-ci ilin noyabr ayının sonları idı, rayona gələndən sonra dostlaşığım ədəbiyyat sevdişlərinin ən feallarından olan Hürriyyət Məmmədov bir nəfər gənc oğlanla kendimizə gelib, mənimle görüşüb və dedi ki, yeni bir ədəbi məclis yaratmaq arzuusuya rayon komsomol komitəsinə müracət etmişik. Yeqin ki, bu məsələ tezliklə öz həllini tapacaq.

Bir neçə həftədən sonra ele Hürriyyətin dediyi kimi də oldu. Dekabrın 23-də komsomolun büro iclasında bu məsələyə baxıldı, ad seçimine gələndə təklif etdi ki, ədəbi məclis "Xudafərin" adıyla fealiyyətə başlaşın. Büro üzvlərindən üç nəfər də menim təklifimi dəstəklədi. O vaxtlar rayon komsomoluna rehberlik edən Heyran Kalbalyeva kimesə zəng etmək üçün qonşu otqlardan birinə keçdi və beş-ən dəqiqədən sonra qayıdış dedi ki: "Yoldaşlar, bu adı məsələt bilmedilər, gelin ayrı ad təpaq! Değidim: "Bir halda ki, beledir, onda ədəbi məclisimiz "Ümid" ədəbi Klubu adıyla fealiyyətə başlaşın!" (Bu ad mənə dərəmədən sonra 1969-cu ilde işlədiyim orta məktəbdə "Ümid" adlı bir ədəbi dərnək yaratmışdım. Yuxarı sinif şagirdlərindən Əjdər, Fəxrəddin, Nuriđe, Mahire... dərnəkde feal iştirak edirdilər. (Həmin ilin yaz aylarından birində onların həresinin bir şəiri menim təqdimatımla yerli qəzət dərc olunmuşdu...)

1978-ci il yanvar ayının 14-də ədəbi məclisin ilk yığıncağı keçirildi. Tədbirdə otuzdan çox ədəbiyyat həvəskarı, raykomun səbəb müdiri Qorxmaz Bayramov, komsomolun 1 katibi Heyran Kalbalyeva, mədəniyyət şöbəsinin müdiri Fikret Məmmədov, rayon qəzətinin redaktor müvənnisi Ədil Şərifov və digər rəsmi şəxslərlə yanaşı, həmin vaxt rayonda eza-

miyyətdə olan "Azərbaycan gəncləri" qəzətinin xüsusi müxbiri, şair Şahmar Əkbərzadə də iştirak etdi...

"Ümid" in her ayın 14-də, saat 11-de keçirilən məşğələ günləri aylar-illər keçidcə öz bəhrəsinin verməye başladı. "Klubun" en ümid veren üzvləri, Hüriyyət Məmmədov, FərzaLİ Abbaslıoğlu, Əlirza Xəlefli, Tariyel Abbasov, Eldan Məmmədəliyev, Nəriman Hüseynov, Şakir Albalıyev, Kifayət Əliyev, Valeh Heyderov, Hüseyin Əfəndiyev, Musa Aslanxanlı, Qorxmaz Abdullayev, Mirzə Mirimov, Vahid Hüseynov, Hidayət Səfərov, Əhmed Fərhadov, Malik Əhmədoğlu,

Tamella Quliyeva, Böyükkişi Heydərov, Əziz Musayev, Kəməl Həsənov, Müsa İsmayılov, Əlisahib Əsrafilov, Ənver Mehdiyev, Hüseyin Hüseynov, Aliş Kamaloğlu, Mərcan Şəhiyari, Əli Eyvazov, Oruc Məmmədəliyev, Zəhid Rzaquliyev, Məhəmmədəli Mehdiyanov, Həsən Sefiyev və başqaları söz ocağıımızın dövrəsində özlərinin çox rahat həsis edirdilər...

Adalarını qeyd etdiyim yazarları mənimle dostluq təlliəri birləşdirirdi. Məşğəle gəncləri oxunan yazılar müzikərə olunur, sarbast şəkildə hərəkət fikrini qəkin-məden söyleye bilirdi. Fərqli mülahizələrə hörmət yanaşır, gənc yazarlarımızın püxtəleşməsi nəmənə olımdan gələnə edirdim. Məclisde azad və səmimi abhava yarada bilmışdım. Burada kincə-qərəzə, acı sözə yox idi. Görünür, həmin vaxtlara qədər qəzet və jurnalarda tez-tez yazılarımın yə alması, bir neçə almanaxda çap olunmağım və ilk kitabımın nəşr edilməsi mənə yönelik ehtiram hissini başlıca sebəblərindən biri idi...

Günələr, aylar ötüb keçidkəc, sözünə mənənəsində "Ümid" ədəbi Klubunun səsi-sorağı rayonumuzdan uzaqlarda da eşidilməkde idi. Şəxsi nüfuzundan və Bakıdakı bəzi qəzet və jurnalarda işləyən dostlarımla ılıq münasibətlərimden yaralaranara ən istədildi hesab edilən klub üzvlərinin və özümüzən şeir və həkayekimiz "Sovet kəndi", "Azərbaycan müəllimi", "Azərbaycan gəncləri", "Komunist"..., qəzətində, "Azərbaycan", "Kənd heyati", "Ulduz", "Göyərçin", "Təşviqatçı" jurnallarında (özü də bəzisində dəfələrə) dərc edilməsinə yardımçı olmuşdım. Adaların çəkidiyim keçmiş yaradıcı dostlarımın əksəriyyəti bəzən həyətadır. Halal xoşlarnı olsun, heç birindən qonaqlıq nədir, heç bir çaynik çayın da temənnəsində olmamışam. O vaxtlar da, ele Mingəçevirdə AYB-nin bölməsinə rehberlik edəndən dəkost kimi qolumdan yığışanları özümə bərəbər qabaqı aparmış, aşaqılarından dərənəyin bədəxə, paxıl cizməqaracları ise layiq olduları yera yuvalatmışam...

Yeri gəlmışken, bir neçə dəfə xidməti işlerimle ilgili klubun meşğelərini aparmağı Əziz Musaya hevələ etmiş, bununla belə "Ümid" dən hec vaxt əlli-əlli mi üzməmişdim. Rayonumuzun işğal edildiyi vaxta qədər "Ümid" ədəbi Klubunu ayaq üzə saxlaya bilmışdım. Ədəbi məclisimizin fealiyyət göstərdiyi on beş il yaxın müddət ərzində görkəmlə və tanınmış qəlem sahiblərindən Sabir Süleymanov, Sabir Məmmədli, Hüseyin Arif, Kələntər Kələntərli, Şahmar Əkbərzadə, Fərman Kərimzadə, Vaqif İbrahim, Oqtay Rza, Çingiz Əlioğlu, Vaqif Bəhəməli, Eldar İbrahim, Ağasəfa, Adil Cəmil, Rüstəm Behrudi, Məmməd Namaz... ayrı-ayrı dərnəklərdə istekli qonaqları olmuş, rayona gelişləri "Ümid" in məşğələ gəlünənə təsadüf edəndə, tədbirə qatılmaqla, yazarlarımza xeyir-düalarını vermişdilər. Ayrı-ayrı

vaxtlarda bizi ziyarət edən yaradıcı dostlarımızla, sonraki dönenlərdə isə "Ümid" in üzvləri ilə məktəblərdə, əmək kollektivlərində, Cəbrayıl şəhərində, ayri-ayri kəndlərdə dəfələrle poeziya gecələri keçirmişik. Adətən, yerli qəzətdə dərəcə olunan şeir və nəsərəsər klubun rəmzi loqosu altında oxuculara təqdim olunurdu. "Ümid" lü illərimdə tematik plana əsasən "Gənclik" və "Yaziçi" nəşrlərindən 4 kitabım, mərkəzi qəzet və jurnalarda üç yüzə yaxın şeirim, publisistik yazılarım dərc edilib. Rayonun işğalından qabaq, "Ümid" ədəbi Klubunun üzvə olan 35 nəfərin şeir və hekayeleri mənim tərtibcisi, Zülfüqar Şahsevənlinin isə redaktoru olduğu "Xudafərin nəğmələri" adlı almanaxı "Gənclik" nəşriyyatında çap edilmişdir.

"Ümid" ədəbi Kulubu cəbrayilli yazarların ədəbi simvolu, rayonumuzun sənəti böyük önemənən sakınlarının isə iftixar rəmzi idi. O vaxtlar məsul vəzifələrdə çalışan Vaqif Məhərrəmov (həzirdə ehtiyatda olan polis polkovniki, rayon Ağsəqqallar Şurasının sədri), Heyran Kalbalyevadan sonra rayon gənclər (komsomol) komitəsinə rehberlik edən Vaqif Hüseynov, Ələddin Məmmədov, Adil Şərifov, tanınmış ziyanlılarından Qorxmaz Bayramov, Gülgəz Behbudova, Kifayət Əliyev, rayon prokuroru Şamil Başirov, ayri-ayri dönenlərdə rayon qəzətinə rehberlik etmiş Sirad Rüstəmov, Ədil Şərifov, Hafiz Hüseynov, yerli qəzətin əməkdaşlarından Əmir Abbasov, Əlirza Xəlefli, Afer Əhmədov, Sərməst Seydəliyev, Seyfəddin Əliyev, Tənzilə Camalova, Barat Mirkışiyev, Telman Aslanov, Gülgəz Əliyeva... həmin illərdəki təsərrüfat rehberlərindən Köçəri Babayev, Əfsər Hüseynov, maarif şöbə müdiri Osman Veliyev, böyük şahmat ustası və nəzəriyyəci kimi adı dilleri gezen Şəhriyar Quliyev... bəzi məktəb direktörələr (adları unutdur) xeyirxan həmyerilərim məni bağışlaşınlar) "Ümid" ədəbi Klubunun onun üzvlərinin ən yaxın dostları, təbliğatçıları idilər...

P.S. Yazida adları çəkilən şəxslərin bir qismi köçkünlük illərində dünyalarını dəyişiblər, Allat onları hamisən qənə-qəni rəhəmtərəsən! P.S.S. Yazida adları çəkilən şəxslərin bir qismi köçkünlük illərində dünyalarını dəyişiblər, Allat onları hamisən qənə-qəni rəhəmtərəsən!

Məhəmməd Həsən oğlu Hüseynov 1956-cı ilde Cəbrayıl rayonunun Yarehəmədi kəndində anadan olub. 1974-cü ilde Cəbrayıl rayonu M.Qorki adına tam orta məktəbi bitirib. 1974-1980-ci illərdə Bakı Elektrik Rabitə Texnikumunda (indiki Bakı Dövlət Rabitə və Nəqliyyat Kolleci) təhsil alıb.

1975-1977-ci illərdə Macaristanda hərbi xidmətdə olan zəmanət Artilleriya batareyasının idarəetmə taqımının keşfiyyatçısı olub. I Qarabağ Mühərribəsi başlayan kimi könüllü olaraq artilleriya batareyasının idarəetmə taqımının komandırı kimi Daşbaşı və Quşçular əməliyyatlarında iştirak etib. Quşçular əməliyyat zamanı ağır yaralansa da, döyüşü davam etdirək Cəbrayıl, Ağdam, Horadiz, Füzuli, Murov və Goranboy istiqamətlərində düşmənə qarşı mübarizə aparıb.

I Qarabağ Mühərribəsində göstərdiyi şücaətə görə o, "Vətənə minnə", "Fədai", "Azərbaycan Ordusunun 100 illiyi", "Mühərribə veteranı", "Vətənpərvərlik işində xidmətlərinə görə", "Böyük Zəfer" medalları və Fəxri fərمانlarla təltif olunub.

Mühərribə illərində qəleme aldığı gündəliyi əsasında "Döyüsdən sonra döyüş" və "Qanlı döyüşlərin canlı şahidləri" kitablarının müəllifi olan M.Hüseynov "Qızıl Qələm" mükafatı laurreatıdır.

2006-ci ildən paytaxtdakı 294 nömrəli tam orta məktəbde Gənclərin çağırışa qədərki hazırlığı rehberi və fiziki təbiyyə müəllimi vəzifəsində çalışır.

Üç ovlad atası olan Mehman Hüseynov Vətən Mühərribəsi zamanı çağırışçıların, müvafiq texnika və canlı hüvənin ön cəbhəyə cətdirilməsindən iştirak etib. Vətən Mühərribə zamanı feallığına görə da o, Fəxri fərman və diplomlara lauriyatlıdır.

Göründüyü kimi, vətən dostu olan qazımız layiqli bir ömrə yolu sərgileyir qarşımızda: oxunulışı, öyrəniləsi, ibret götürüləsi. Hər kəs üçün ömrənən bir həyat yoludur bu. Burdan o faktı da öyrənir ki, Mehman Həsən oğlu bu günlərdə 65 yaşını tamamlayıb. Əlamətdən ya dənəsi ilə vətənsevərlər adından təbrik edirim. Ona uğrunda canını qoysduğu vətən torpağında - Qarabağda, doğma Cəbrayılımızda şad-xürəm illər yaşamasını, vətəni günlərində tantənəli yubileyər nəsib olmasına böyük Allahdan arzulayıram!

Qazılərimiz - Vətənimizin asl dostları

Əsl dost dar gündə tanınar deyiblər. Vətənin dar gündənə özlərini haraya yetirən qazılərimiz də vətəni əsl dostları, ley-aqtılı vətəndaşlarıdır. "Könlümün sevgili mehbubu vətənimdir" (Abbas Səhəhet) deyən şairi könlnün sevimli mehbubu - dostu adlandırmışla həm də vətəni dost kimi sevməyi təbliğ edirdi. Vətəne vefalı dost fedarlılığı göstərən öğüllərimizdən biri Yarəhmədi kəndindən olan dostumuz Mehman mülliimdir. O, birinci Qarabağ mühərribəsində vətəne oğulluq borcunu layiqinə yerinə yetirdi. Lakin dostun dostə vəfəsi əbədilik olmalıdır. Bir əsərin adında deyildiyi kimi, məhəbbət ölüncə var. Odur ki, 2020-ci ildə 2-ci Qarabağ savaşa başlayanda Mehman Hüseynov ehtiyatda olan leytenant kimi yənə döşüli kimi döşünə qabağa verib, men də varam dedi vətan uğrunda döyüslərə getməyə. Beləcə, Mehman mülliim vətən çağırışına səs verdi, vətən sınğından bu dəfə də uğurla çıxdı. Çoxlarının pafosla sözə vətənpərvərlikdən dəvurmasında fərqli olaraq o, əməldə vətənpərvərlik göstərdi.

Vətənin çağırışına səs verən M.Hüseynov Azərbaycan xidmət borcunu bədəfə də əməli fealiyyəti ilə sübut etdi.

Vətənin dostu kimi özünü təsdiq etmiş Mehman mülliim kimi yalnız haqqda resmi açıqlamaya diqqət çəkə:

Bakı Şəhəri üzrə Təhsil İdaresi və "Qafqazinfo"nun "Qəhrəman mülliimlərimizi tənqiq" layihəsi çərçivəsində Vətən Mühərribə zamanı qəsəbü seallıqla əsasən mülliimlərdən Mehman Hüseynov.

Mehman Həsən oğlu Hüseynov 1956-cı ilde Cəbrayıl rayonunun Yarehəmədi kəndində anadan olub. 1974-cü ilde Cəbrayıl rayonu M.Qorki adına tam orta məktəbi bitirib. 1974-1980-ci illərdə Bakı Elektrik Rabitə Texnikumunda (indiki Bakı Dövlət Rabitə və Nəqliyyat Kolleci) təhsil alıb.

1975-1977-ci illərdə Macaristanda hərbi xidmətdə olan zəmanət Artilleriya batareyasının idarəetmə taqımının keşfiyyatçısı olub.

I Qarabağ Mühərribəsi başlayan kimi könüllü olaraq artilleriya batareyasının idarəetmə taqımının komandırı kimi Daşbaşı və Quşçular əməliyyatlarında iştirak etib. Quşçular əməliyyat zamanı ağır yaralansa da, döyüşü davam etdirək Cəbrayıl, Ağdam, Horadiz, Füzuli, Murov və Goranboy istiqamətlərində düşmənə qarşı mübarizə aparıb.

I Qarabağ Mühərribəsində göstərdiyi şücaətə görə o, "Vətənə minnə", "Fədai", "Azərbaycan Ordusunun 100 illiyi", "Mühərribə veteranı", "Vətənpərvərlik işində xidmətlərinə görə", "Böyük Zəfer" medalları və Fəxri fərmanlarla təltif olunub.

Mühərribə illərində qəleme aldığı gündəliyi əsasında "Döyüsdən sonra döyüş" və "Qanlı döyüşlərin canlı şahidləri" kitablarının müəllifi olan M.Hüseynov "Qızıl Qələm" mükafatı laurreatıdır.

Üç ovlad atası olan Mehman Hüseynov Vətən Mühərribəsi zamanı çağırışçıların, müvafiq texnika və canlı hüvənin ön cəbhəyə cətdirilməsindən iştirak etib. Vətən Mühərribə zamanı feallığına görə da o, Fəxri fərman və diplomlara lauriyatlıdır.

Göründüyü kimi, vətən dostu olan qazımız layiqli bir ömrə yolu sərgileyir qarşımızda: oxunulışı, öyrəniləsi, ibret götürüləsi. Hər kəs üçün ömrənən bir həyat yoludur bu. Burdan o faktı da öyrənir ki, Mehman Həsən oğlu bu günlərdə 65 yaşını tamamlayıb. Əlamətdən ya dənəsi ilə vətənsevərlər adından təbrik edirim. Ona uğrunda canını qoysuğu vətən torpağında - Qarabağda, doğma Cəbrayılımızda şad-xürəm illər yaşamasını, vətəni günlərində tantənəli yubileyər nəsib olmasına böyük Allahdan arzulayıram!

Hörməti Şakir müellim, salam.
Cəbrayılda təməlqoyma
mərasimində keçirdiyim hissələri
"Ata yurdı" şeiri vasitəsilə çox
yüksek qiymət verdiyim
"Xudafərin" qəzetiñin
səhifələrinde həmyerililərimə
çatdırmaq istərdim.

ATA YURDU

Ata yurdum, ocaq yerim,
Əcədəmin yadigarı.
Bərəketli, sicaq yerim,
Şəhidlərin mərd yeri.

Qan çiñib bayraqına,
Şəhid yətib torpagına.
Vətən üçün qurban vermek
Peşə olub övladına.

Otuñ illik həsrət ilə
Men səcdənən gelmişəm.
Sinəm dolu möhnət ilə
Qarşında baş aymışəm.

Gəlmışəm sorğına
Uşaqlıq anılarım.
Qayğısız sadasına
Bəxtəver çəgənəmnin.

Hani menim bağça-bağım,
Təmtəraqlı imarətim.
Övüñüli mezarlığım,
Ərşti tutmuş şan-söhrətim.

Binaların dağıdılmış,
Qamış basmış yollarını,
Bağça-bağın vırın qalmış,
Düşmən çatmış qollarını.

O bəxtəver illərindən
Bir nişanə qalmayıbdır.
Cal-çəngili günlərindən
Xəber-əter çatmayıbdır.

Axtarram məktəbimi,
Kitab dolu rəflərimi.
Mədeniyət sarayı,
Əşərlərən harayımi.

Tarixlərin nişanəsi,
Xan çınarı axtarram.
Heyət eşqi, kaşanəsi,
Xan keçib axtarram.

Axtarram izlərimi
Törpəğində, daşında mən,
Hikmət dolu keçmişimi,
Kabulşəməş küçələrdən.

Məktəbi yoluñda akdiyim
Çinərimi gəzirəm mən.
Yaddışma hekk etdiyim
O sehirkar günlərdən.

Səməm keçib üzərindən,
Anti-xrist köç eyleyib.
İnsanlıq nifretindən
Dördbir yani zəhərliyib.

Dəfələrlə talanmışan,
Yolun haqqdan dönmeyibdir,
Daş-dəş üstdə qalanmışan,
Odun-közün sənməyibdir

Qundaqlarda gedən körpə
Tank belində qaytmışdır.
İstehkamlar silib atmış,
Tilsimləri dağıtmışdır.

Özü ilə yaşıł şəhər,
Yaşıł heyət getirmişdir.
Tikib-quran insanlara
Yaşıł nəfəs yetirmişdir.

Yeni geniş xiyabanlar
Baş plana salılmışdır.
Göz oxşayan gülüstənlər
Sınən boyu yayılmışdır.

Üreyimə dolan qəmən
Nərə çəkmək istəyirəm.
Haray çəkib yerdən-göydən
İnsanlığı səsleyirəm.

Səsleyirəm aqıq olun,
Oyaq olun, sayiq olun.
Bu revanşist faşistliyə
Bir dəfəlik nöqtə qoynu.
Bir dəfəlik nida qoynu!

**Həsən Hüseynov,
professor**

"Qarabağ-Zəngəzur Azərbaycandır!"

Yaqub MƏĞRUR

QARABAĞ-ZƏNGƏZUR AZƏRBAYCANDIR!

2020-ci ilin 44 günlük Vətən müharibəsində qazandığımız möhtəsəm Qəlebəmiz hamimiz qəlbini qırır hissə ilə doldurdu, sevincimizi aşdırdaşdır. Söz yox ki, əli qələm tutanlarımıza da hamisi bu Qəlebədən vəcəd geldi, sevincini bölmüşükün qəleme söz verdi, duydugu-düşündüyü və ifade edə bileyicisi dərcədən ürəyin boşaltı. "Təhqiqat" qəzetiñin baş redaktoru, publisist, nazim Yaqub Məğrur (Xudiyev Yaqub Əmirqulu oğlu) da o qanlı ve hər gün qalebe sorğu ilə eşidilən döyünlərdə hissəlləri, fikirlərini ağ kağızlara köçürdü. Qəlebəmizin 1-ci ildöñümü ərefəsində "Qarabağ-Zəngəzur Azərbaycandır!" ("Maarif", 2021) adlı mənzum nümunalardan və publisistik düşüncələrdən ibarət kitabı ilə oxucuların görüsünə gəldi. Kitabla eyniadlı olan nümunədəki

**Neinki Qarabağ, hətta Zəngəzur,
Göyçə, İravan da Azərbaycandır!**

misralarını müellifin öz daxili hissəsindən ne qədər hökmli səsle və cıqıraç uca səsələ dünənya eşitdirəm istədiyi ifadə彼此 from the text, fikirlərini ağ kağızlara köçürdü. Qəlebəmizin 1-ci ildöñümü ərefəsində "Qarabağ-Zəngəzur Azərbaycandır!" ("Maarif", 2021) adlı mənzum nümunalardan və publisistik düşüncələrdən ibarət kitabı ilə oxucuların görüsünə gəldi. Kitabla eyniadlı olan nümunədəki

**Heç ayaq tozu da ola biləmsiz
Na bizim lähəmin, na ərdəqənin**
misralarında da eyni cür pafuson,
çılçın emosiyasının qəzəbli, üşyankar
deyilis ahənginin şahidi olmağından
buñu subüt edir. Bir sözə, Yaqub
müəllimi dilləndirən-danışdırın amil
bir daha vətən torpaqlarını azad edən
Ali Baş Komandanımızın sərkərdəliyin
altındə qüdrətli ordumuzun düşməni
əzib möglüb etməsində özünü qabarğı
şəkildə göstərir:

**Alınib həm Ağaoglan,
Həm Cəbrayıl, Zəngilan.
Şanlı zəfərər çalan
Örlər, gözünüz aydın!**

Bu misraların yazılıma tarixinin şərin aşasında "22.10.2020" göstərilmesi de məhz o möhtəsəm günəldən xəber verir.

Qeyd edim ki, Y. Məğrurun bu şəkide yazıqlarından çoxlu nümunələr getirmək olar. Ancaq kitabda təkcə onun lirik tərzda yazdıqları yox, publisistik üslubda yazıları da özüne yəlmişdir. Onlardan "Ana ehtirasının qurbanı" adı ilə pəvest kimi oxulara təqdim edən nümunənin başlangıcı diqqətimi çəkdi: "Otuz yaşınadak qayğıya gələn xeyli elçiləri müxtəlif bəhənələrə geri qaytaran Ramiləye daha

talib çıxan yox idi. Xəyalında canlandırdığı ağ atlı oğlan işə gelib çıxmırı. Ele ağ göyərçin qiyafəsində teşrif buyurən elçilər da sənki pirləyidər. Sənədən qəmənən qəzəbli, üşyankar deyilis ahənginin şahidi olmağından. Illər bir-birini evezledikcə gənəhi özündə axartan Ramilə peşmənləq hissələri keçirirdi. Özüne söz vermədi ki, bir daha kim istəse, ona era gedəcək. Bir minvalla dəha bir neçə il keçdi. Nahəyat, 35 yaşında tale üzüne güldü. Gözərinin 10-15% greater olan ahlı yaşlı bəhəkendilərini elçilərini Ramiləgile göndərdi. Çərəsizlilikdən aqlıaya-aqlıaya razılığını verdirdi" (sayı: 259).

Misral var ki, deyərlər arifa bir isərə de bəsdir. Ele bu cür başlanğıç bəri başdan aqıq oxucuya demek olar ki, hər şeyi anlıdır. Mən Yaqub müəllime həmişə dostyana ve hem de ədəbiyyatda maşqul olan tengidçi kimi (egər qəbul eləse) demişim ki, nəsri sahəsində publisistik üslubda yazmaq size dəha cox uğur getirər. Bir dərəcə fikrime davam edərək bildirirəm ki, sitat getirdiyini xuraxdan parçadan həyanın nefəsi gelir. Heyati özündə eks etdirən yazılar daha cox qələbə yol təpir. Bu parçadan günümün-dövrümüzün acı reallığı görür. Husarın oxucu müallifin camiyiyətində hansı sırmə toxunacağını dərhəl bilir. Əslində bu, ele həssas mövzudur ki, hayəcanın nidası kimi ictimaiyyəti ayaq qaldırıa bilər və bu bələya qarşı bütün sosiumu sefərber edə bilər. Xudiyev Yaqub Əmirqulu oğlunu bəti istiqamətdə savab işi görən bir yazar kimi bütün cəmiyyət yetimlikdən xilas olur. Atalı-analı,

Yəzicinin missiyası kağızları, sadəcə, qaralayış doldurmadan ibarət deyil, yazardın borcu qaraladığı kağızda qara kölgələri cəmiyyətin gündən işləndirməq məhz həmin qara kabulə onları mübarizəyə aparmaqdən ibarətdir. Mənəc, bu yazıda o, az-qox buna nail olub. Bu cür uğurlu yazılarınnın davamının gəlməsini arzulayaraq, biz də sənəqosulub deyirik:

- "Qarabağ-Zəngəzur Azərbaycandır!"

Əlifovlu Şakir

ELAN

"KANQ Media Production MMC" şirkətinə aid möhür 10.12.2021-ci il tarixdə naməlum şəraitdə itdiyi üçün etibarsız sayılır.

**Baş redaktor:
Şakir Əlif oğlu
ALBALIYEV**

Qəzet Ədliyyə Nazirliyində qeydə
alımb.
CIP: 1209641
H/H: 55233080000
kodu: 200123
VÖEN: 990003611
SWIFT kod: AHBAZ2X
M/H: AZ37NABZ013501000000001944
Benefisiarın hesab: AZ271184101000C943130139112
VÖEN: 8200035441
Ünvan: AZ 1073, Bakı şəh.,
Mətbuat prospekti, 529-cu məhəllə
"Azərbaycan" nəşriyyat.
Telefon: (051) 441-15-82

Əməkdaşımız ata-baba ocağında

rayılda Pirəsəd adlı kəndin və pirin-ziyaretgahın mövcuduluq haqqda təsəvvürlerə bəla yaddaşalar dan silməye çalışan sovet hökumətinin dağlığıdır. ərefələrdə -1990-ci illərin evvələrində kəndin köklü sakinlərinən bir neçəsi öz vasitələri və təşəbbüsleri sayesində kəndə qaytmışlar. Özlərinə ev tibk yenidən kəndə bərpasına çalışmışlar. Lakin bu müdəddə də az çəkmiş, 1993-cü ilin avqustunda Cəbrayıl rayonunu mənfur düşmənlərimiz işgal edənə Pirəsəd kəndi ikinci dəfə yer üzündən silinib dağlımlıdır. Bütin bu tarixi faciələri xatırladı Şakir Albaliev yaxın gelecekdə Cəbrayıl rayonunda abad və fıravın yaşayış bərpa olunacaqına rəğmən Pirəsəd kəndin de bərpa olunacağına inamını ifadə etmişdir. Pirəsəd kəndin bərpa olunacağı və bu şərəfə Pirəsəd pi-rində qurbanlar kəsiləcəyinə eminliyini bildirmişdir. Cə-

Folklor.az

Yazıcıının yeni kitabı

Məhsuldar yaradıcılığı ilə seqilən yazıçı Tahir Kazimovun "Olmuş" yetim" naqılıvari romanının birinci kitabında atasını mühəribədə itmiş Allahverənin çətinliklərə dolu mübarizəsindən dənmişdir. II kitabda isə hadisələrin mərəci dəyişdirilir. Belə ki, Allahverənin atası Tanrı dərgahında şəhid kimi xüsusi status qazanır, ruh formasında ailə ilə, oğlu ilə təməsda olmaq imtiyazına sahib olur. Bütün çətinliklərdə oğluna həyan olmaqla sıra eşərin qəhrəmanı "olmuş" yetimlikdən xilas olur. Atalı-analı,

Şakir

Cəbrayıl RİH, YAP rayon təşkilatı və "Xudafərin" qəzeti helikopter qəzasında şəhid olmuş pilot leytenant Süleymanov Abdulla Telman oğlunun

vəfatından kədərləndiklərini bildirir və ailə üzvlərinə dərin hüznələ bağlılıq verirler.

Allah rəhmət eləsin!

Cəbrayıl RİH, YAP rayon təşkilatı və "Xudafərin" qəzeti Rayon İcra Hakimiyətinin söbə müdürü Əli Kazimova, anası Həsənova Gülçöhrə Əsəd qızının

vəfatından kədərləndiklərini bildirir və dərin hüznələ bağlılıq verirler.

Allah rəhmət eləsin!

Cəbrayıl RİH, YAP rayon təşkilatı və "Xudafərin" qəzeti

Misirxanova Güller Lətif qızı, Quliyeva Telli Allahqul qızı, Ağayeva Sevil Məhəmməd qızı, Məhərrəmova Gülsüma Mustafa qızı, Mustafayev Əli İsmayıllı oğlu, Əbilov Əli Üzeyir oğlu, Allahverdiyeva Minayə Ağakişi qızı və Həsənalıyev Niyaməddin Əyyub oğlunun vəfatlarından kədərləndiklərini bildirir və ailə üzvlərinə dərin hüznələ bağlılıq verirler.

Allah rəhmət eləsin!

Qəzet "Xudafərin" qəzetinin kompüter mərkəzində yığılıb, səhifələnib və "Azərbaycan"

nəşriyyatında çap edilib.
albalievshakir@gmail.com
albalievshakir@rambler.ru

Sifariş №: 1800

Tiraj: 1800